

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 533

Dato: 27. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 146 (SOU alm. del).

Spørgsmål nr. 146:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. januar 2015 fra Sisse Ilsøe om alarmopkald vedr. forsvundet 7-årig dreng, jf. SOU alm. del – bilag 86.”

Svar:

I henvendelsen af 12. januar 2015 fra Thora Center gives der fra centrets side blandt andet udtryk for, at ”Hotline 116 000” har behov for opbakning til at etablere samarbejde på tværs af forvaltninger i Danmark i sager, hvor et barn forsvinder.

Jeg skal i den forbindelse henvise til aftalen om oprettelse af Koordinationsenheden for Børnebortførelser, som alle partier indgik i foråret 2013, og som blev udmøntet i foråret 2014. Formålet med aftalen var at koordinere indsatsen mellem relevante myndigheder, så der kan komme en skånsom løsning så hurtigt som muligt i de vanskelige sager om børn, der bortføres af en forælder. Samtidig skulle aftalen sikre støtte og praktisk hjælp til den efterladte forælder. Der var således et ønske om at kunne tilbyde en særligt specialiseret hjælp fokuseret på den type bortførelsessager, der udspiller sig mellem barnets forældre.

Koordinationsenheden har det overordnede ansvar for håndteringen af alle sager, hvor en forælder bortfører eller tilbageholder et barn fra den anden forælder. Det betyder, at de forældre og børn, der står midt i en børnebortførelse mødes af én myndighed, som kan fungere som tovholder og guide i en situation, der som oftest er meget uoverskuelig for den efterladte forælder.

Hjælpen og støtten til den efterladte forælder gives først ved, at der er knyttet en døgnåben telefon til Koordinationsenheden. Denne telefon, der bemannes af

medarbejdere fra ministeriets koordinationsenhed, sikrer, at den efterladte forælder mødes med den nødvendige viden om sagernes håndtering og det nødvendige overblik over behovet for inddragelse af andre myndigheder i forbindelse med henvendelsen. En forælder, der benytter sig af denne telefon, vil således få relevant rådgivning om, hvad der skal ske – både i umiddelbar forlængelse af henvendelsen og i et længere perspektiv. I de tilfælde, hvor man ikke med sikkerhed ved, at barnet er taget ud af landet, vil ministeriets medarbejder sørge for, at der bliver taget relevant kontakt til politiet, som er den myndighed, der fysisk kan sikre, at et barn ikke tages ud af landet.

Støtten til forælderen kommer også til udtryk ved, at forælderen tilbydes et personligt møde med Koordinationsenheden med det formål, at forælderen bedst muligt vejledes om processen, herunder om muligheden for at søge retshjælp. Samtidig sørger Koordinationsenheden for at kontakte andre relevante danske myndigheder om sagen og løbende følge op på sagen i forhold til disse. Der er således et meget tæt myndighedssamarbejde på området.

Jeg har tidligere ved brev til Folketingets Socialudvalg af 9. februar 2015 oplyst, at jeg har anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Justitsministeriet har indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Rigspolitiet i samarbejde med Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har udarbejdet retningslinjer til politikredsene vedrørende behandlingen af sager om børnebortførelse.

Retningslinjerne tager primært sigte på sager om børnebortførelse, men vedrører også sager omfattet af reglerne i lov om social service §§ 156 og 157, der bl.a. omhandler tilskyndelse eller hjælp til undvigelse til et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet samt fjernelse af barn fra familiepleje.

Det følger af retningslinjerne, at politiets opgaver i sager om børnebortførelser dels er aktivt at forhindre, at barnet uretmæssigt føres ud af landet dels at efterforske sagen med henblik på at lokalisere barnet samt sikre en eventuel strafforfølgelse. I visse sager kan politiet endvidere bistå med mægling mellem parterne.

For så vidt angår politiets indledende sagsbehandling kan Rigspolitiet generelt oplyse, at når en politikreds modtager en anmeldelse eller på anden måde bliver opmærksom på, at et barn er savnet eller mistænkes bortført, foretager politiet en foreløbig vurdering af, om der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 215 eller en overtrædelse af lov om social service §§ 156-157. De indledende efterforskningskridt vil afhænge af sagens karakter, men kan f.eks. bestå i afhøringer af pårørende med henblik på fastlæggelse og efterfølgende undersøgelse af mulige opholdssteder for barnet. I hastende sager vil politiet endvidere

vurdere, om der er behov for straks at iværksætte tiltag, der kan hindre en eventuel udrejse.

Hvis der foreligger tilstrækkelig formodning om, at der er tale om en børnebortførelse, foretager politikredsen efterlysning af det savnede barn og af den formodede bortfører i Det Centrale Kriminalregister (KR), ligesom der efter omstændighederne via Rigspolitiet kan iværksættes en international efterlysning via Schengen Informationssystemet (SIS II). Rigspolitiet kan endvidere på begæring af den pågældende politikreds bl.a. sende supplerende oplysninger til de øvrige Schengenlande, ligesom der eventuelt vil kunne laves en efterlysning via Interpol.

Det kan oplyses, at Rigspolitiets Vagt- og Kommunikationscenter kan træffes 24 timer i døgnet, hvormed der på alle tidspunkter kan ydes bistand til politikredsene eller f.eks. videreformidles oplysninger til udenlandske samarbejdspartnere.

Rigspolitiet kan endelig oplyse, at Rigspolitiet har et tæt samarbejde med Koordinationsenheden for Børnebortførelse, som er forankret i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold. Det bemærkes i den forbindelse, at politikredsene efter omstændighederne kan vejlede den efterladte forælder om at rette henvendelse til koordinationsenheden med henblik på at få råd og vejledning i forhold til sagsgangen i en sag om børnebortførelse og med henblik på hurtig inddragelse af og koordinering mellem samtlige relevante myndigheder.

Afslutningsvis bemærkes, at Rigspolitiet ikke har et formaliseret samarbejde med Thora Centret eller dybere kendskab til centrets virke.”

Jeg henviser endvidere til min besvarelse af spørgsmål nr. 89 (SOU alm. del) af 12. december 2014, hvoraf det fremgår, at SISO under Socialstyrelsen yder vejledning til børn, forældre og fagpersoner i sager om overgreb mod børn, og at børn kan ringe til BørneTelefonen for generel rådgivning og vejledning.

Samlet set er det vurderingen, at der er gode muligheder for børn, forældre og fagpersoner for at få rådgivning og vejledning i forhold til børnebortførelser.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard